

Küzdjük le a szegénységet, építsük a békét!

Részletek XVI. Benedek pápa üzenetéből a béke világnapjára

A szegénység leküzdéséhez hozzátartozik a globalizáció összetett jelenségének figyelmes vizsgálata. Amikor azonban a globalizációra hivatkozunk, annak lelki és erkölcsi vonatkozásaira is figyelniünk kell. Ez arra ösztönöz, hogy a szegényekre tekintve tudatosítsuk: valamennyien egyetlen isteni terv részesei vagyunk, vagyis az a hivatásunk, hogy egyetlen családot alkossunk, amelyben mindannyian – egyének, népek és nemzetek – a testvériség és a felelősségvállalás alapelvei szerint alakítjuk magatartásunkat.

Ha a szegénység csak anyagi természetű lenne, akkor elegendő lenne, hogy a társadalomtudományok rávilágítsanak fő jellemzőire. Tudjuk azonban, hogy létezik olyan nem anyagi természetű szegénység, amely nem közvetlen és egyenes következménye az anyagi javak hiányának. Például a gazdag és fejlett társadalmakban létezik a társadalom peremére szorulásnak, valamint az emberi kapcsolatok szegénységének, az erkölcsi és lelki szegénységnek a jelensége: bensőjünkben irányvesztett emberekről van szó, akik a nélkülözés legkülönbözőbb formáit élik át anyagi jólétük ellenére. [...] A másokra rótt szegénység minden formájának gyökere, hogy hiányzik az ember természetfeletti méltóságának tisztelete. Amikor nem hivatásának teljességében vesszük figyelembe az embert, és nem tartják tiszteletben az igazi „emberi ökológia” igényeit, akkor a szegénység elfajult folyamatai is elszabadulnak, ami nyilvánvalóan látszik némely területen.

A szegénység okát gyakran a demográfiai fejlődéssel hozzák össze-

függésbe. Ezért indulnak nemzetközi szinten kampányok a születések számának csökkentésére olyan módszerekkel is, amelyek nem tartják tiszteletben sem a nő méltóságát, sem a házaspár jogát, hogy felelősségteljesen eldöntse, hány gyermeket szeretne, és még súlyosabb, hogy gyakran ezek a kampányok az élethez való jogot sem tartják tiszteletben. Meg nem született gyermekek millióinak kiirtása a szegénység elleni harc nevében valójában az emberek legszegényebbjeinek elpusztítását jelenti. Ezzel szemben tény, hogy 1981-ben a világ népességének mintegy negyven százaléka élt az abszolút szegénységi küszöb alatt, míg ez az arány mára lényegében a felére csökkent, és olyan népcsoportok is legyőzték a szegénységet, amelyeket számottevő demográfiai növekedés jellemez. Az említett adat rávilágít, hogy a szegénység problémájának megoldásához meglennének az erőforrások a népesség növekedése mellett is. [...]

Amikor szegénység sújt egy családot, ennek a gyermekek a legsebezhetőbb áldozatai: ma az abszolút szegénységben élők csaknem fele gyermek. [...] Elsődleges céloknak kell tartanunk az őket legközvetlenebbül érintő vonatkozásokat, mint például az anyákról való gondoskodást, a nevelést, a védőoltásokhoz, az orvosi kezelésekhöz, az ivóvízhez való hozzáférést, a környezetvédelmet és legfőképpen a családot, illetve az azon belüli kapcsolatok tartósságának védelmét. A család meggyengülésének elkerülhetetlenül a gyermekek a kárvallottjai. [...]

A világméretű katonai kiadások jelenlegi szintje aggodalmat kelt. [...] A

katonai kiadásokra és fegyverkezésre fordított hatalmas anyagi és emberi erőforrásokat valójában a népek fejlesztési terveitől vonják el. [...] Ezenkívül a katonai kiadások túlzott mértékű növekedése a fegyverkezési verseny felgyorsulásának veszélyével jár. Ha a jövőben javulnak a kapcsolatok, lehetővé válhat a fegyverkezési kiadások csökkentése. A megtakarított erőforrásokat pedig a legszegényebb és legrászorultabb emberek és népek fejlődésére irányuló tervekbe lehet fektetni: egy ilyen nagylelkű elkötelezettség az emberiség családjának békéje iránti elkötelezettséget jelent.

Egyházközségi honlap

Plébániánknak honlapja nyílt a www.reginamundi.extra.hu címen!

A testvérek nyomon követhetik az egyházközségi eseményeket, képes beszámolókat olvashatnak, a közönségeket is megismerhetik, valamint saját maguk is megírhatják véleményüket, hozzászólásukat.

A honlap még fejlesztés alatt áll, *kérünk mindenkit, hozzájárulásával bővítsé, színesítse a honlapot*, amelynek szerkesztője és gondozója Almásy András. Az ő címére lehet küldeni olyan anyagokat, amelyeket meg szeretnénk ismertetni a nyilvánossággal.

Kérjük a plébániai közösségek vezetőit, mutassák be tevékenységüket és az abban részt vevőket!

A béke építésének egyik legjobb útja az emberiség nagy családjának érdekait szolgáló globalizáció. A globalizáció irányításához azonban erős, globális szolidaritásra van szükség a gazdag és a szegény országok között, nem kevésbé az egyes országokon belül, akkor is, ha azok gazdagok. „Közös etikai kódexre” van szükség, amelynek szabályai nemcsak megegyezésen alapulnak, hanem abból a természeti törvényből erednek, amelyet a Teremtő írt minden ember lelkiismeretébe (vö. Róm 2,14–15). A globalizáció megszüntet bizonyos akadályokat, de ez nem jelenti azt, hogy nem építhet újakat. Közlebb hozza egymáshoz a népeket, de a térbeli és időbeli közelség önmagában nem teremti meg az igazi közösség és a valódi béke feltételeit. A szegények marginalizációja bolygónkon csak akkor található a kiúthoz vezető hatékony eszközökre a globalizációban, ha minden ember érzi, hogy a világban létező igazságtalanságok és az azokkal kapcsolatos emberi jogok megsértése őt is megsebzik. Az Egyház, amely az Istennel való bensőséges egység és az egész emberi nem egységének jele és eszköze, továbbra is hozzájárul ahhoz, hogy megszűnjön az igazságtalanság és a meg nem értés, és eljussunk egy békésebb és szolidárisabb világ építéséhez. [...]

A pénzügyek objektíven legfontosabb funkciója – a befektetési, következőképpen a fejlődési lehetőségek hosszú távú fenntartása – ma törekenyebbnek mutatkozik, mint eddig bármikor: olyan rendszer negatív visszahatásait szenved el, amely rendkívül rövid távú logikára épülő nemzeti és globális szintű pénzügyi tranzakciókon alapszik, a pénzügyi tevékenységek értéknövekedésére törekszik, és a különböző kockázati formák technikai kezelésére koncentrálódik. A jelenlegi válság is azt mutatja, hogy a pénzügyi tevékenységet olykor mennyire kizárólag öntörvényű logika irányítja, figyelmen kívül hagyva a közjó hosszú távú igényeit. A pénzügyi szereplők célkitűzéseinek rendkívül rövid távra való beszűkülése korlátozza, hogy a pénzügyi tevékenység betöltse feladatát, az-

az hogy hosszú távon új termelési és munkalehetőségek megteremtésének elősegítésével hidat képezzen a jelen és a jövő között. A rendkívül rövid távra szűkült pénzügyi tevékenység mindenki számára veszélyessé válik, annak is, aki ebből hasznot tud húzni a pénzügyi fellendülés idején.

Mindebből az következik, hogy a szegénység elleni küzdelem olyan gazdasági és jogi együttműködést igényel, amely lehetővé teszi a nemzetközi közösségnek és különösen a szegény országoknak, hogy a gazdaságra vonatkozó hatékony jogi keret megteremtésével összehangolt terveket hozzanak létre és valósítsanak meg az említett problémák megoldására. Hatékony és a részvételt lehetővé tevő intézmények létrehozásának ösztönzésére van szükség, valamint arra, hogy támogassuk a bűnözés elleni harcot, és előmozdítsuk a törvényesség kultúráját. [...] Az emberek képzésébe való befektetés és egy sajátos vállalkozási kultúra integrált fejlesztése tűnik jelenleg hiteles közép- és hosszú távú tervnek. [...]

II. János Pál a Centesimus annus kezdetű enciklikában figyelmeztetett, hogy „mindenekelőtt szakítani kell az a szemlélettel, amely a szegényeket mintegy tehernek, kellemetlen toladóknak tekinti, akik azt akarják elfogyasztani, amit mások megtermeltek”. „A szegények – írja a pápa – jogot követelnek maguknak, hogy részesülhessenek az anyagi javakból, és hogy hasznosíthassák munkaképességüket egy mindenki számára igazságosabb és nagyobb jólétnek örvendő világ megteremtése érdekében.” A jelenlegi globális világban egyre nyilvánvalóbb, hogy a béke csak akkor épül fel, ha mindenki számára biztosított a lehetőség az ésszerű növekedéshez: az igazságtalan rendszerek torzulásai ugyanis előbb-utóbb mindenkinek benyújtják a számlát. A globalizáció önmagában nem tud békét építeni, sőt sok esetben megosztottságot és konfliktusokat szül. Sokkal inkább arra van szüksége, hogy minden egyes ember javát szolgáló, mély szolidaritásra irányuljon. Ebben az értelemben a globalizációt úgy kell tekintenünk, mint kedvező al-

kalmat arra, hogy megvalósítsunk valami fontosat a szegénység elleni küzdelemben, és hogy eddig elképzelhetetlen erőforrásokat állítsunk az igazságosság és a béke szolgálatába.

Az Egyház társadalmi tanítása mindig is foglalkozott a szegényekkel. A Rerum novarum kezdetű enciklika korában a szegények elsősorban az új, ipari társadalom munkásai voltak. [...] Ezért az Egyház, miközben figyelemmel követi a globalizáció mai jelenségeit és azok hatását az emberi szegénység különböző formáira, rámutat a társadalmi kérdés új aspektusaira nemcsak kiterjedésében, hanem mélységében is, amennyiben azok az ember identitására és az Istennel való kapcsolatra vonatkoznak. A társadalmi tanításnak ezek az elvei igyekeznek megvilágítani a szegénység és a globalizáció közötti kapcsolatot, és a cselekvést a béke építése felé irányítani.

„Mindenki tegye meg a maga részét, és ne késlekedjen!” – írta 1891-ben XIII. Leó pápa, és hozzátette: „Az Egyház a maga részéről soha, semmilyen körülmények között nem fogja megtagadni segítségét”. Az Egyházat ma is ez a tudat vezeti a szegényekre irányuló tevékenységében, akikben Krisztust látja, és szívében folytonosan visszhangzik az a küldetés, amit a béke fejedelme adott az apostoloknak: „Vos date illis manducare – Ti magatok adjatok nekik enni” (Lk 9,13). Ezért a keresztény közösség – hűen Urának hívásához – továbbra is segítségéről biztosítja az emberiség egész családját azokban a kreatív szolidaritáskezdeményezésekben, amelyeknek nemcsak a főlőslegből való adományra kell irányulniuk, hanem főként arra, hogy változtassunk „az életmódunkon, a termelési és fogyasztási modelleken, a megszállt hatalmi struktúrákon, amelyek napjaink társadalmát irányítják”.

Krisztus minden tanítványát és az összes jóakarátú embert arra hívom az új év kezdetén, hogy tágítsa ki szívét a szegények szükségletei iránt, és tegye meg, amivel konkrétan a segítségükre lehet. Mert vitathatatlanul igaz marad az alaptétel, mely szerint „a szegénység elleni küzdelem a béke építését jelenti”.

„Jót s jól, ebben áll a nagy titok”

Még a karácsonyi ünnepkörben, december 28-án emlékeznek meg Egyházunk az aprószentekről, akiket Heródes Jézus helyett megöletett. Ezt a témát dolgozta fel Arany János és Sík Sándor a fiait sirató anyák egyikéről, Ráchelről.

Arany János a jól ismert történelmi és népi balladáit mellett egy eléggé nem méltányolt biblikus jellegű balladát is írt Ráchel siralma címen. A tőle megszokott művészi formában fejezi ki az anya mérhetetlen fájalmát két kicsi fiának meggyilkolása láttán. Tehetetlen bánatában bosszúért kiált az égbe: lakoljon meg szörnyen a hatalmát féltő, zsarnok Heródes! A ballada a jövő víziójával ad választ, megnyugvást az anyának: a végső győzelem Jézusé, ő az Ige.

Tekintsünk bele a ballada fordulataiba!

*Puha fejér ágyam hullámos redőin
Mily szépen alusztok, én szép csecsemőim:
Édes-é az álom...? [...]
Balgatag reménnyel várom ébredésetek –
De hiába várom.
Ah! hiszen nem fogtok ébredni, – tudom
már, – [...]
Tudok mindent – jaj – jaj! [...]
Halva vagytok, halva. Íme, itt a mély seb:
Mintha nem lett volna elegendő kisebb
Ajtó a halálnak! [...]
Kiáltás fel, te nyílt seb, bosszúért az égbe,
Hogy kegyetlen szerződ meglakoljon végre,
Lakoljon meg szörnyen! [...]
Iszonyú Heródesz! ha már eltökéled
Ártatlanra fenni pallosodnak élét,
Miért bíztad másra?
Szomjazó szemekkel mért nem jövél ma-
gad?
Talán kőszívedből enyhe forrás fakad,
Irgalom forrása. [...]
Ha te könnyezél ott, keményszívű király,
Egy fiait féltő anya fájalmánál –
Meg nem ölted volna.
Bethlehem leányi, kik anyák voltatok,
Ne irigyeljétek e kettős bánatot, [...]
Temetés lesz holnap. Jertek el, oh jertek!
Látogassuk együtt a temetőket; [...]
Fektessük le halvány gyermekimet szépen
– Kik alusznak immár az Úrnak kezében,
Fiaitok közzé.*

*Íme, a szép tavasz kiesett az évből,
Egy nemzedék holt ki az emberiségből,
Nyugszik temetőben; [...]
Hah, de mily panasz, hogy e kor méhe med-
dő!
Íme, látok, látok... megnyílt a jövőnd
Távolban, közelben:
Kiráól annyi jósnak zenge ihlett szája,
Megszületett, érzem, Júdának királya
Kicsiny Bethlehemben!
Zsarnoki féltésed vérengzése volt ez:
De tudd meg, de tudd meg, vérszopó
Heródesz,
Hogy ő nincs elveszve!
Napjaid számítvák, megifjult az idő,
És, kitől rettegsz, nem féli fegyverid ő,
Az Ige, az eszme!*

Sík Sándor, a XX. század magyar irodalmának katolikus költője A galileai asszony című legendájába szinte folklorisztikusan szövi Ráchel fiai elvesztésén érzett fájalmát, a bosszúál-
lás útját a végső kiengesztelődés csodájáig:

Ráchel, a betlehemi Simon fazekas fiatal felesége szorgalmasan dolgozott, miközben két kis fia lábainál játszadozott. Gyönyörű gyermekek voltak, aki arra járt, rajtuk felejtette a tekintetét. A szomszéd hozta a hírt, hogy a galileai asszony családjával együtt elhagyja Betlehemet. Ráchel valójában nem haragudott rájuk, csak az bosszantotta, hogy a fiát, Jézust állandóan dicsérte okossága és szépsége miatt. Ráchel szerint az ő gyermekei sokkal különbek voltak. Amikor elhaladtak a házuk előtt és búcsút intettek, Ráchel még a fejét is elfordította, nem fogadta a köszönésüket. Különös embereknek tartották őket, mivel mindenféle csodákról szóltak velük kapcsolatban, sőt az a hír járta, hogy a gyermek lesz a király, az eljövendő. A barlangban, ahol született, angyalok fogták körül, és nagy urak is látogatták. Ráchel szerint, ha király lenne, Jeruzsálemben élt volna, és Heródes már régen eltette volna láb alól.

Simon fazekas fáradtan és éhesen érkezett haza. Vacsora közben elmondta, hogy már megint készül vala-

mi, mert az egész város tele van római katonákkal. Ekkor zörgettek az ajtón, és egy római katona lépett be. Azt a parancsot hozta, hogy a fazekas, mint minden más családapa, azonnal menjen vele a város véneihez. Ráchel félt, reszketve borult férje nyakába. Amikor kinézett a távozók után, rémülten látta, hogy az utca tele van római katonával, és az ő házuk előtt is áll egy, aki vad, kegyetlen tekintettel meredt rá. Reszketve futott be, megállt az ágy előtt, ahol két kisgyermek nyugodtan aludt. Megnyugodott ő is. Ebben a pillanatban az ajtót hevesen felfeszítették, és belépett a rettentő katona. Kezében ott villogott egy széles, rövid kard. Körülnézett, aztán egyenesen az ágy felé indult. A két gyermek felébredt a zajra, és ijedten sírdogálni kezdett. Ráchel az ágyra vetette magát, hogy testével védelmezze kicsinyeit. A katona durván félrerántotta: – Elő azokkal a királyi porontyokkal! – Ember! Ezek az én fiaim! Mit vétettek neked? – sikoltotta. Közben ütötte, marcangolta a katonát. Végül az egy hatalmas lökessel a falhoz taszította az asszonyt, aki eszméletlenül zuhant a földre. Amikor magához tért, keze, arca vérezett. A kinti hangok elhaltak, Ráchel a földön egy vértócsa emlékeztette a szörnyűségekre. Egyszerre átvillant az agyán, amit a katona mondott a királyi porontyokról. A galileai asszony meg már elsőkött a fiával. Az megmenekült, és miatta ölték meg az ő kis fiait. Rettentetes harag vett erőt rajta, bosszút akart állni, kezükre adni Jézust. Kirohant a házból, megragadta az első katonát, akivel találkozott, és felajánlotta neki, hogy Jézus nyomára vezeti, hiszen ő az, akit keresnek. A katona arra gondolt, hogy Heródes megjutalmazza, ha elviszi hozzá a gyermeket, így elfogadta Ráchel ajánlatát. Egy óra hosszat mentek együtt szóltanul, amikor a katona bosszúsan állapította meg, hogy az asszony becsapta őt. Ráchel egyedül ment tovább. Egész lelkét elöntötte a bosszúvágy, nem hagyhatta, hogy életben maradjon az a gyermek, aki miatt az övéit meggyilkolták.

Egyszer csak megpillantotta őket, a gyermek anyja ölében aludt. Az ács és

asszonya ébren volt. Amint Ráchel el akarta ragadni a gyermeket, hogy viszszarohanjon vele a halálba, valami váratlan dolog történt. A galileai asszony ezt mondta: – Békesség neked, Ráchel. És ő most nem fordította el a fejét, hanem csendesesen, szinte alázatosan felelt: – Békesség neked is! Azért jöttem, hogy figyelmeztesselek bennete-

ket, ne késlekedjete, mert halálra keresik a gyermeket. És azért is jöttem, mert látni szeretném Izrael reménységét. Ekkor a galileai asszony odanyújtotta fiát Ráchelnek. Ő a fiára gondolva sírva fakadt, de mintha valami kényszerítette volna, nem tudta levenni a szemét az alvó kisdetről, és boldogságot érzett.

A galileaiak pedig továbbindultak a kis Jézussal az ismeretlenbe. Ráchel sokáig sírva nézte őket, és úgy tetszett neki, mintha sok fehér ruhás kisgyermek menne mellettük, arcuk ragyog, mint a csillagok, és mintha mosolyogának a gyermekre. És megismerte köztük az ő két fiát.

N. E.

Adventi ovis játszóház a Szilágyiban

December 13-án esős, szeles időben, de jó hangulatban készültünk a karácsonyváró játszóházba. A szentmise 17 órakor kezdődött a Regina Mundi templomban. Gyula atya az adventi lelki készülődésről beszélt, arról, hogyan várjuk Jézus születését. Az óvodásokat sok imádságra, jó cselekedetre buzdította. A lelki útravaló után közösen átmentünk az iskolánkba, ahol mécsesek fénye tette meghitté a termeket. Először bábozásra hívtuk a ki-

csiket, amit lelkesen fogadtak. Az ovisok csillogó szemekkel, nagy érdeklődéssel hallgatták Jézus születésének történetét, és ügyesen bábozták el szerepüket. A jelenetek között a gyönyörű karácsonyi dalokat együtt énekeltek, szülők, gyerekek, tanítók és tanárok.

Az estét ebben a jó hangulatban kézművességgel folytattuk. Az iskolába készülőknél megtanítottuk a csuhéangyalka készítésének fortélyait. Anyukák és apukák ugyanolyan igyekezettel hajtogatták, kötözték a csuhét, mint csemetéik, hogy kezük nyomán szép kis angyalkává alakuljon. Őket szülőkből álló alkalmi zenekar karácsonyi dalokkal szórakoztatta.

Közben a kisebbekkel térbeli karácsonyi angyalkát készítettünk. Öröm volt látni a sok aprót, ahogy hatalmas lelkesedéssel rajzolnak, színeznék, ragasztanak. Akinek volt kedve, még egy

kis betlehemet is készíthetett papírból a karácsonyfa alá.

Finom teáról is gondoskodtunk, de a fahéjas, diós sült alma sem hiányzott a teritékről. Akkora sikere volt, hogy alig győztünk újabb és újabb adagokat sütni, a fenséges illatról ne is beszéljek!

A jó hangulatban szinte észrevétlenül eltelt az idő. Egy tartalmas, szép este élményével tértünk haza.

szöveg és fotó: Pálfalvi Erzsébet
Szilágyi keresztény iskola

Karítászkarácsony

A karítászcsoporthoz ez év december 20-án ismét vendégül látta az egyedülálló idős testvéreket. Gyula atya köszöntése után a Kolping-csoport az ünnephez méltó szép műsorral színesítette vendéglátásunkat. A karítászcsoporthoz tagjai és a vendégek hangulatos bemutatkozással ismerkedtek egymással. A kellemes együttlétet a mellékelt fénykép, illusztrálja.

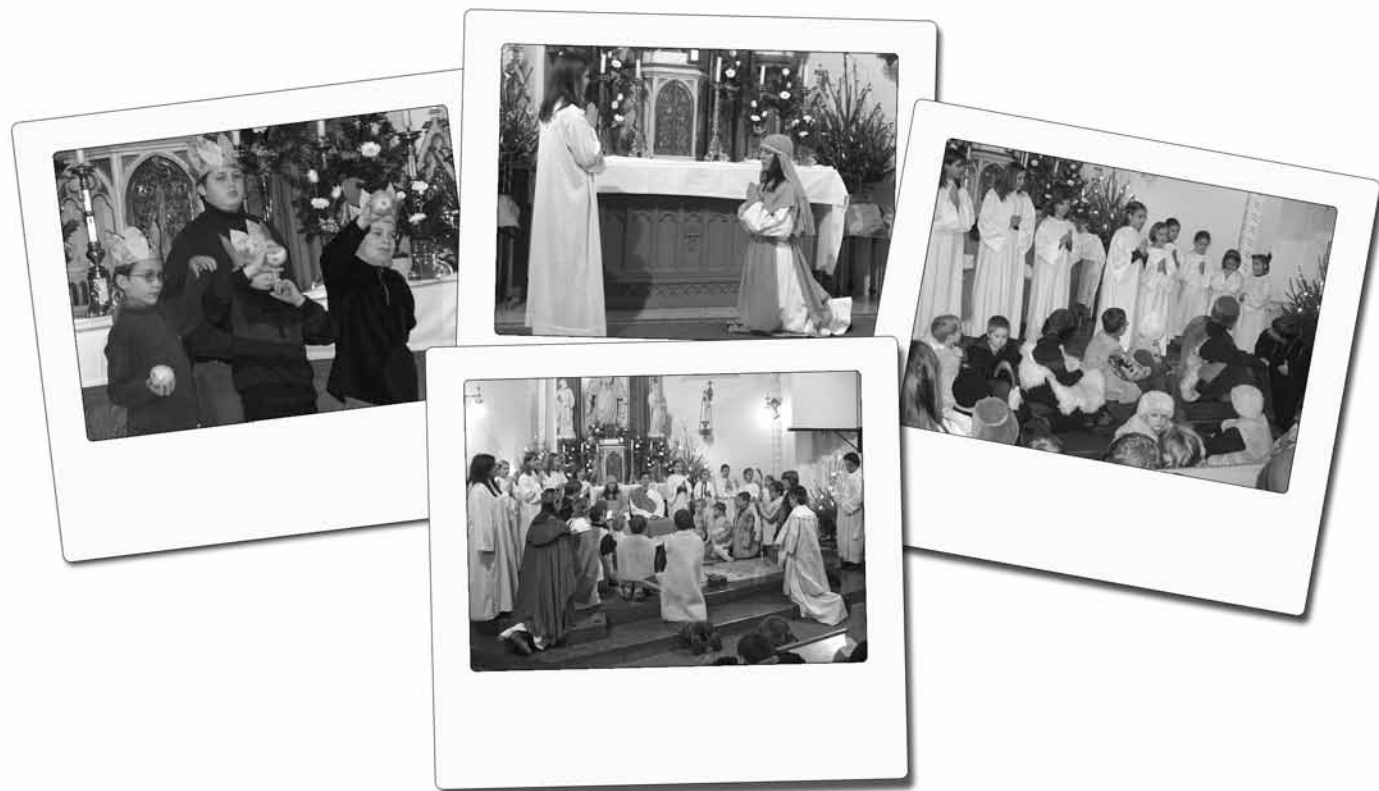
BLné

Fotó: Balassa Lászlóné

Pásztorjáték 2008. karácsony

Kitekintő

Veszprém Megye Érdemrendje kitüntetettjei

Dr. Liszi János, a veszprémi egyetem nyugállományú rektora és az MKB Veszprém KC kapta meg idén Veszprém Megye Érdemrendjét az ünnepi megyegyűlésen december 15-én.

Talabér Márta, a megyei közgyűlés alelnöke számvetésében, a választási ciklus félidejét értékelő beszédében egyebek mellett felidézte az 1990-es éveket, amikor jobb és szebb világot akartak azok, akik a demokrácia mellett álltak ki, és létrehozták az önkormányzatiságot. Ezt tűzték ki célul a politikusok is. Egy demokratikusan gondolkodó, cselekvő ember jobbító, építő szándékkal léphet a közélet színpadára. Ehhez a legjobb keretet az önkormányzatok adhatják – fogalmazott.

Az elmúlt két évről kiderült: a Veszprém megyeiek befizetett adó-

jából egyre kevesebb került vissza a megyébe. Szó esett a megyei kórház nonprofit zrt.-vé történő átalakításáról, a nagyvázsonyi és a túskevári mentőállomások létrehozásáról, a megnőtt oktatási feladatokról, a szervezeti átalakításokról. Mérlegre került a gyermekvédelem, amelyben a nevelőszülői hálózat élvez elsőbbséget, 2009 ja-

nuárjától pedig egy új csecsemőotthon és anyaotthon működik.

A szónok kiemelte az M8-as főútért a miniszterelnökhöz küldött felterjesztést, az 1 milliárd 610 millió forint értékű beruházásokat, a pályázati önerő kiegészítő keret létrehozását. Utóbbival közel 300 millió forint jutott a hátrányos helyzetű településeknek.

Karítász

Mert éheztem, és ennem adtatok, szomjaztam, és innom adtatok, idegen voltam, és befogadtatok engem, mezítelen voltam, és felöltöztettetek, beteg voltam, és meglátogattatok, fogságban voltam, és eljöttetek hozzám.

Bizony, mondom nektek: Amikor megtettétek ezt egynek a legkisebb testvéreim közül, nekem tettétek. (Mt 35,36–40)

Hálásan köszönjük a testvéreknek a december 14-én felajánlott nagylelkű adományát. A Jóisten fizesse vissza sokszorosan!

Az adományokból 45 csomagot készítettünk, főleg nagycsaládosok és idős kisnyugdíjasok részére. Ezen túlmenően hozzájárultak adományukkal a december 20-i „karácsonyi előzetes” rendezvényünkhöz is.

Áldott, békés új évet, sok kegyelmet kívánok plébániái közösségünk minden kedves hívének.

Plébániánk karítászcsoportja nevében:
Stampf Margit

Év végi hálaadás és beszámoló – 2008. december 31.

A legegyszerűbb reggeli és esti imádságunk is hálaadással kezdődik: „Szívem első gondolata hozzád száll fel, Istenem, te őriztél meg az éjjel, maradj ma is énvelem.” Illetve: „Ó, édes Istenem, hálát mond a lelkem, hogy egész napon át úgy szeretted engem.” Ennek az évnek a befejezése is hálára, köszönetre indít minket Isten iránt. Először is azért, hogy megértük. Aztán ezen túl is, gondolom, mindenkinek van miért hálát adni, hiszen Isten nem csak a kellemes, általunk jónak ítélt dolgokon, eseményeken, hanem a kellemetlenként, rosszként megélteken keresztül is nevel, önmaga felé növel minket, ha azt jó lélekkel, iránta való szeretettel elfogadjuk. Most kicsit azt tekintjük át, hogy – a plébános szemüvegén keresztül – a közösségünk életében milyen dolgok, események tarthatnak bele ebbe.

Az idei év hazánkban a Biblia éve volt, amelyet az evangélikusokkal és a reformátusokkal együtt tartottunk. Országszerte több program és kedvezményes bibliavásár is kapcsolódott ehhez a gondolathoz, sőt világi kezdeményezések is szép számmal akadtak, hiszen amellet, hogy számunkra a Biblia Isten üzenete, a nem hívők számára is kulturális érték. Itt Veszprémben is kiállításokat, lelki napokat, konferenciákat rendeztek. Mind-mind alkalom volt, hogy közelebb kerüljünk a leírt kinyilatkoztatáshoz, amelyet a Szentírás tartalmaz. Október elején itt a hittanteremben mi is tartottunk egy kis ízelítő jellegű bemutatót a biblikus könyvek gazdagságából. Bibliaóra keretében pedig ittlétem óta folyamatosan lehet mélyebben foglalkozni a Szentírás tanításával, megértésével. Sajnos, a Biblia évében sem mondhatjuk, hogy jelentősen nőtt volna az érdeklődők száma. Néhány példány a kedvezményes Bibliákból is kapható még a sekrestyében.

Az év további eseményei közül megemlítem az év elején az egyházközségi képviselő-testület újráválasz-

tását. Az új testület az érsek atya által bemutatott szentmise keretében tette le ígéretét a közösségért végzett munkára.

Az ökumenikus imahét keretében nálunk Niederhoffer Zoltán református lelkész tartott igehirdetést.

A betegek vasárnapján ez évben is szentmise keretében szolgáltattuk ki a betegek szentségét itt a templomban az idős és beteg testvéreinknek.

A húsvét ünnepére Takács Gyula atya tartotta lelkigyakorlattal, a kereszti imádságokkal, szentgyónással, a nagyheti szertartásokkal készülünk fel. A kereszti imádságokat változatosabbá tették egy-egy alkalommal a hittudományi főiskola hallgatóinak, templomunk ifjúsági ének- és zenekarának, valamint templomunk Schola Regina kórusának a szolgálata. Isten segítse őket, hogy folytathassák ilyen irányú szolgálatukat.

Pünkösdhétfőn 26 fiatalot vittünk a Szent László plébániára bérmálásra, május végén és június elején pedig 33 iskolás járult elsőáldozáshoz a Szilágyi-, ill. a Botev- és a Simonyi-iskolákból.

A felnőttképzések végén 4 felnőtt részesült a bérmálás szentségében, illetve 2 ekkor is kereszttelkedett meg.

Május végén a Schola Regina kórus Lengyelországban egyházzenei kórusfesztiválon vett részt, ahol – hivatásos kórusok között – bronz minősítést kapott. Gratulálunk nekik.

Ebben az évben érsek atya 3 kispapot diakónussá, megbízásából Szendi érsek atya pedig 2 diakónust pappá szentelt. Borián Tibor piarista atya a pappá szentelése 50. évfordulóját ünnepelte ebben az évben, nálunk június 22-én tartott aranymisét.

Június 28-án este nyitotta meg Rómában XVI. Benedek pápa a Szent Pál-évet, amely június 29-ig tart. A kutatók szerint ugyanis Szent Pál Kr. u. 7. és 10. között született, tehát kb. kétezer éve.

A plébánia fiataljaival júliusban

Bakonybélben tartottunk nyári tábort.

Tavaly örömmel vettük, hogy az angolkisasszonyok, azaz a Congregatio Jesu itteni háza két fiatal nővérrel gyarapodott. Idén viszont szomorúan kell tudomásul vennünk, hogy a magyar rendtartomány élére új vezetés került, s az új helyzetben pillanatnyilag úgy néz ki, hogy hosszabb távon nem marad meg a veszprémi ház. Így jelenleg csak Apollónia nővér maradt itt, aki a sekrestyési teendőket látja el. Kérem a testvéreket, hogy ezt vegyék figyelembe, s mindenféle apró-cseprő dolgokkal ne ugráltassák őt napközben, hanem a szentmisék után intézzék vele a dolgaikat, illetve akkor beszéljék meg az egyéb ügyeket. Sajnos, ő is elmúlt 80 éves – bárcsak megfiatalíthatnánk néhány évtizeddel, és „klónozhathatnánk”, hogy több legyen belőle, erre azonban kevesek vagyunk –, s ezt is tudomásul kell vennünk, de így is hálásan köszönjük neki, hogy lelkiismeretesen és hűségesen helytáll. Adja Isten, minél tovább tudhassuk őt körünkben.

Augusztus 1-jén volt plébániánk alapításának a 60. évfordulója, Varga István atya tartott ez alkalomból ünnepi szentmisét nálunk.

Szeptembertől folytatódtak a hittanórák az iskolákban és a plébánián.

Ugyancsak szeptemberben költözött plébániánk területére a váci egyházmegye Tóth Péter Domonkos atya, nyugalmazott ócsai plébános, aki azóta segít a liturgiánkban, új színt hozva.

Az egyházközségi zarándoklatukat ebben az évben Hajósra, az alföldi búcsújáró helyre szerveztük, Kalocsa érintésével.

Novemberben templomunkban tartották a veszprémi katolikus kórusok a Szent Cecília napjához kapcsolódó találkozójukat. Családiasság volt, ugyanis nem voltak sokan kíváncsiak az éneklésükre.

Szent Miklós napjához kapcsolódóan ebben az évben is tartottunk a plébánián kézműves- és játszódélelőtöt,

a hitoktatóknak és segítőknek köszönhetően. Sajnos, kevés gyermek jött fel a szentmise után a közösségi házba.

A szentségimádási napunkat a szokott módon tartottuk meg dec. 8-án. Az adventi készületünket tudta szolgálni, hasonlóan a hajnali szentmisék is, amelyekben a szokott buzgósággal vettek részt a kedves hívek.

A plébániai karitászcsoport ebben az évben mintegy negyvenöt rászoruló családot tudott segíteni a testvérek karácsonyi adományából, a közösségi házban pedig már második alkalommal szerveztek az időseknek és egyedülállóknak hangulatos karácsonyváráró rendezvényt.

Szentestén hagyományosan a fiatalok és a gyerekek színvonalas betlehemes játékkal hangolódhattunk az ünnepre, köszönet a rendezőknek, hogy évről évre megajándékoznak minket vele.

Többségében folytatódtak a meglévő közösségek, imaalkalmak is. Istennek hálát adunk ezekért is.

Az anyakönyveink adatai alapján folytatva az összefoglalót:

39 keresztelezésünk volt, amelyből 4 olyan, aki iskolásként keresztelekedett. A keresztelek közül 19 fiú, 20 lány. 28 volt 1 év alatti, 5 az 1–7 év közötti, 6 pedig ennél idősebb. Egyháziilag rendezett házasságból való 27, 10 polgári kötésből, 3 élettársi kapcsolatból.

11 házasságkötés volt ebben az évben. Ebből 4 vegyes házasság, 2 házaspárnak volt 50 éves házasságkötési jubileuma.

57 temetésünk volt ebben az évben, 21 férfi és 36 nő. 24-en részesültek szentségekben. Legidősebb 97 éves, legfiatalabb 37.

Anyagi terén a pontos számadást még nem tudtuk összeállítani. Január végére, az egyházközségi képviselő-testület gyűlésére lesz kész. Csak hozzávetőleges számadatok vannak. 5,4 millió Ft-tal indultunk neki ennek az évnek. Kb. 19 millió Ft bevételünk volt, ebből kb. 4,9 M Ft egyházi adó, 3,3 M persely, 2,8 M adomány, 6,1 M Csemernay Éva néni lakásának az eladásából, a többi egyéb bevételből származott. A munkabérek, járulékok, a működési kiadások, a felújítások és egyéb kifizetések után kb. 18 M Ft maradvánnyal tudunk indulni az új évnek.

A templomi gyűjtések eredménye: katolikus iskolákra 245 ezer, szentföldi helyekre 143 E, papnevelésre 130 E, péterfillér 90 E, missziókra 125 E, karitászra 215 E, a bazilika felújítására 130 E Ft jött össze, amiket továbbítottunk az érsekségre, összesen 1 078 E Ft.

Az Isten iránti hálához hozzá kell kapcsolnunk az emberi köszönetet is. Köszönetet mindazoknak, akik imádságukkal, munkájukkal, tanácsaikkal, adományaikkal segítettek közösségünket és építették Isten országát. A templomi tevékenységükért Apollónia nővérnek és segítőknek, orgonistáknak, énekeseknek, ministránsoknak. A plébániai tevékenységért az irodai és a karitászzolgálatot végzőknek, hitoktatóknak, újságszerkesztőknek és -íróknak, templomatyánknak a ház körüli teendők végzésében, a templom és a plébánia takarításában és más egyéb tennivalókban segítőknek, a közösségvezetőknek és mindazoknak, akik bármilyen módon részt vettek a munkánkban. Isten adjon jutalmat mindannyiunknak, és segítsen minket kegyelmével továbbra is, hogy folytatni tudjuk az ő szolgálatát.

Az esztendő fordulóján azonban nem csak hátra, hanem előre is kell tekintenünk. Szent Pál azt írja a filippieknek (3,13–14): felejttem, ami mögöttem van, és nekilendülök annak, ami előttem van; futok a kitűzött cél felé, az égi hivatás jutalmáért, amelyre Isten meghívott Krisztusban. Nem a múlt letagadásáról van szó, ahogy ma sokan szeretnék, mert a múltat is rendezni kell! A történelem pedig az élet tanítómestere, ahogy a régi rómaiak mondták. De vigyázni kell arra, hogy a múlt bűnei és mulasztásai ne bénítsanak le; bánjuk meg, rendezzük, amit lehet, pótoljuk. De utána előre nézzünk, s fogadjuk el, hogy Isten megadja az újrakezdés lehetőségét. S vigyázni kell arra is, hogy az elért eredmények ne tegyenek

Imahét

a Krisztus-hívók egységéért

2009. január 18–25.

Az idei évben az imahét mottója:

„...*legyenek egygyé kezdedben*”

(Ez 37,17).

Lapzártáig a városi közös imádságok programja még nem alakult ki. Kérjük, figyeljék a templomi hirdetést és a kiírást!

önteltté, elbizakodottá se, ami megelégtelt tespedtséget hozhat. „Nekilendülni annak, ami előttünk áll.”

Minek is? A Biblia évének jó folytatása Szent Pál éve. Folytassuk a bibliáolvasást, különösen Szent Pál életének a megismerését az Apostolok cselekedeteiben, illetve tanítását a leveleiben. Ő elmondhatta: „Isten kegyelméből vagyok, ami vagyok, s rám árasztott kegyelme meddő nem maradt” (1Kor 15,10). Mindannyiunknak lehet ez figyelmeztetés: Isten kegyelméből tudtuk elérni azt, ahová eljutottunk, és úgy munkálkodjunk továbbra is, hogy a ránk árasztott kegyelem ne maradjon meddő. Erre emlékeztet bennünket az a kis jövő évi kártyanaptár, amit mindenki kap a szentmise után, s amely templomunk Szent Pál-szobrainak egyikét ábrázolja ezzel az idézettel.

Ez az év elhozza templomunk külső felújításának az elkezdését is. Három ajánlat érkezett be. Január elején ülünk le ezeket áttekinteni, és amint az időjárás engedi, elkezdődik a munka. A Nemzeti Kulturális Alap pályázatán 5 millió Ft-ot nyertünk, amit majd utólag fognak kifizetni. Alapot képez a meglévő megtakarításunk, a 18 millió Ft, de kérjük híveink támogatását, hiszen csak a torony és az utcai homlokzat 30 milliós nagyságrendű munka lesz. Itt fejezem ki köszönetemet Martonné Szilas Katalinnak, aki nagyon sokat tett azért, hogy már eddig is eljuthattunk.

S amikor most hálát adunk, kérjük egyúttal Istent azért is, tegye szívünket nyitottá és készségessé, hogy indításait kövessük az új évben is!

Zarándoklat Lengyelországba, az Isteni Irgalmasság-búcsúra

2009. április 16–19.

A program:

- 1. nap: Utazás Myślenicébe videóval ellátott, légkondicionált autóbusszal, a rimaszombati templom megtekintése
- 2. nap: A pálos rendi częstochowai templom látogatása
- 3. nap: Krakó történelmi és egyházi nevezetességeinek megismerése
- 4. nap: Látogatás Łagiewnikibe, hódolat Szent Fausztina ereklyéje előtt, részvétel az Isteni Irgalmasság-bazilika búcsúi szentmiséjén, hazautazás

Elhelyezés 3-4 ágyas, fürdőszobás szobákban Myślenicében, 1. nap estétől 4. nap reggelig teljes étkezés.

A zarándokút ára: 27 000 Ft + kb. 50 zloty belépőkre.

Jelentkezni lehet a plébánián vagy Rostetter Szilveszternél
(e-mail: rostetterzs@freemail.hu, tel.: 06-30/528-2133)

Az út a biztosítás árát nem tartalmazza. Javasolt az európai biztosítást kötni, mely 2000 Ft, és 180 napig érvényes, s rögtön elfogadják.

A jelentkezéskor kérjük az út árának első részét, azaz 14 000 Ft-ot befizetni.

Hírek és események

Az imaapostóság szándékai január-ra:

Általános: Hogy a család egyre inkább a szeretetre nevelés, a személyes növekedés és a hitátadás helye legyen.

Missziós: Hogy a különböző keresztény felekezetek, tudatára ébredve annak, hogy mély átalakulások jellemezte korunkban új evangelizálásra van szükség, vessék be magukat az örömhír terjesztésébe, ugyanakkor valamennyi keresztény teljes egységének munkálásába, hogy így hihetőbb tanúbizonyságot tegyenek az evangélium mellett.

Január 11-én ünnepeljük **Urunk megkeresztelkedését**. Ezzel az ünneppel zárul le a karácsonyi ünnepekör, és kezdődik az évközi idő nagybőjt előtti része. Ez a nap egyúttal az **elvándorlók és menekültek világnapja**.

Január 18. Árpád-házi **Szent Margit** szűznek, magyar leányifjúságunk védőszentjének, január 25. **Szent Pál apostol megtérésének** az ünnepe. Mivel vasárnapra esnek, ebben az évben a liturgiában egyiket sem ünnepeljük.

Január 25-én tartja az **egyházközszégi képviselő-testület** a soron következő rendes gyűlését, amelynek a témája a 2008. évi számadás és a 2009. évi költségvetés megtárgyalása. A számadás és a költségvetés a gyűlést követő két héten át a plébániai irodában közszemlére lesz kitéve. A hivatali időben bárki számára megtekinthető.

Február 2. **Gyertyaszentelő Boldogasszonynak**, Urunk bemutatásának az ünnepe. Este 6 órakor is lesz szentmise, és ezen végezzük az ilyenkor szokásos gyertyaszentelést.

Február 2. egyúttal könyörgőnap **szertzesi hivatásokért**.

Kitekintő

Éllovasból sereghajtó

Ezzel a címmel írt könyvet Matolcsy György közgazdász, korábbi gazdasági miniszter az elmúlt tíz esztendő gazdaságpolitikájáról. A kötetet Bernáth Ildikó országgyűlési képviselő köszöntője után Navracsics Tibor, a Fidesz frakcióvezetője és Markovszky György, a Veszprém Megyei Ipari és Kereskedelmi Kamara elnöke ajánlotta az érdeklődők figyelmébe a megyei könyvtár konferenciatermében, december 10-én.

Imádkozzunk értük...!

...mert a keresztségben újjászültek: Takács Márton december 13-án, Veres Szofi december 21-én, Szalai Janka és Flóra december 27-én, Pietilä Eero Mathias december 28-án.

...mert szentségi házasságot kötöttek: Takács Róbert és Sebestyén Katalin december 13-án, Kovács Lotár János és Olasz Anett december 16-án, Csomay Kálmán Dezső és Lókodi Julianna december 31-én.

...mert az örök hazába költöztek: dr. Kopasz Ernőné dr. Nagysolymosi Irén (88 éves) november 28-án, dr. Magyar Miklósné Bajza Klára (87 éves) december 2-án, Vaczkó István (72 éves) december 3-án, Pénzes Béla Győző (70 éves) december 7-én, Ihász Lajosné Dekovics Teréz (75 éves) december 8-án, Almásy András (60 éves) december 16-án.

Regina Krónika

A Regina Mundi Plébánia ingyenes lapja
Megjelenik 650 példányban

KÖH nyilvántartási szám: 163/0179/2007.

A kiadó neve: Regina Mundi Plébánia
Vezetője: Tóth Gyula plébános

A szerkesztőség címe:

8200 Veszprém, Dózsa György út 9.

Telefon: 88/327-609

A szerkesztőség vezetője: Demény Anna
Szerkesztők: Lakóné Adonyi Krisztina,
Kreschka Miklós, Selyem Zoltán

Lapzárta: minden hónap 20-án

Készüljünk a szentmisére!

	Olvasmány	Szentlecke	Evangélium
jan. 18.	1Sám 3,3b-10.19	1Kor 6,13c-15a.17-20	Jn 1,35-42
jan. 25.	Jón 3,1-5.10	1Kor 7,29-31	Mk 1,14-20
febr. 1.	MTörv 18,15-20	1Kor 7,32-35	Mk 1,21-28